

NEMZETI KÖZSZOLGÁLATI EGYETEM
Hadtudományi Doktori Iskola

TÉZISFÜZET

Sári Gábor alezredes

**A logisztikai szakkiképzés/felkészítés helye, szerepe és sajátosságai
a Magyar Honvédség kiképzési/felkészítési rendszerében**

című doktori (PhD) értekezéséhez

Témavezető:

Prof. Dr. Báthy Sándor egyetemi tanár

.....

Budapest, 2014

A TUDOMÁNYOS PROBLÉMA MEGFOGALMAZÁSA

A Magyar Honvédség feladatrendszeréhez, küldetéséhez, tagolt struktúrájához és fegyvernemi, valamint szakcsapatainak differenciáltságához illő kiképzési rendszer megalkotásának és működtetésének az összhaderőnemi szemlélet az egyik legfőbb tényezője. Könnyű belátni, hogy egy olyan haderőben, ahol a szárazföldi csapatok harcoló egységeit pusztán két, szervezetében is különböző dandár szintű erő képviseli, nem lehet a kiképzési rendszert kizárólag azok értelmezési tartományában vizsgálni. Különösen igaz ez a Magyar Honvédség személyi állományának mintegy 60%-át magukba foglaló logisztikai csapatokra, és alegységekre, ahol a kiképzési követelmények minden más fegyvernemnél, vagy szakcsapatnál nagyobb mértékű differenciáltsággal határozzák meg a kiképzés tervezését, szervezését, végrehajtását és ellenőrzését. Az alaprendeltetés, struktúra, a tevékenység jellege olyan specializáltsággal fogalmazzák meg a kiképzési követelményeket, melyek rendszerbe foglalását nem lehet a kiképzés logisztikai támogatásának pusztán tényével és a harcoló csapatokra jellemző fogalmi rendszerrel, kiképzési renddel leírni vagy jellemezni. A logisztikai kiképzés az állomány számbeli súlyánál, követelményrendszerének tagoltságánál, szerteágazóságánál, a szervezeti és egyéni specifikumok sajátosságos kiképzési rendet követelő jellegénél fogva önálló, a két haderőnem melletti, közös célért folyó, azokhoz több ponton is csatlakozó, ám különálló halmaz egy olyan felkészítési/kiképzési rendszerben, ahol a légi- és a szárazföldi csapatok mellett az összhaderőnemi szemlélet nem lehet teljes a logisztikai sajátosságok által meghatározott önálló alrendszer vizsgálata nélkül.

KUTATÁSI CÉLKITŰZÉSEK

1. Kutatásom fő célja a logisztikai kiképzés/felkészítés rendszerszemléletű leírásával a logisztikai kiképzés az MH kiképzési rendszerében elfoglalt helyének, szerepének meghatározása, önálló alrendszerként történő kezelése szükségességének igazolása.
2. A kiképzési felülvizsgálatok a rendszerváltástól napjainkig történő sorozatának elemzésével a pusztán részsikereket indukáló hibák feltárása, elemzése, az elkerülésükre vonatkozó javaslatok megtétele a jelenlegi felülvizsgálat sikerének érdekében.

3. Az MH Kiképzési Doktrínában nem taglalt, a logisztikai szakcsapat-sajátosságokból eredő kiképzési rend, elvek és rendszerjellemzők leírásával hozzájárulás a készülő MH Összhaderőnemi Logisztikai és Támogató Doktrína kiképzési fejezetének kidolgozásához.

KUTATÁSI MÓDSZEREK BEMUTATÁSA

Kutatásaimban alapvető szempontnak tekintetem a rendszerszemléletű megközelítést, a vertikális és horizontális összefüggések feltárását, megállapításaim gyakorlati példákkal történő alátámasztását. Törekedtem a tudományos eredmények a gyakorlati életben, a kiképzés tervezési, végrehajtási és ellenőrzési területein történő felhasználhatóságára, a célok és eredmények kohéziójának megtartására.

Kutatásaim során az általános és specifikus kutatás módszereit alkalmaztam, az alábbiak szerint:

A hadtörténeti kutatás módszereivel vizsgáltam meg a kiképzést, és elemeinek elvi-gyakorlati alakulását a haderőreformok, a biztonság-felfogás és hadműveleti koncepciókkal összefüggésben. A megfogalmazott célok eredményességének, illetve eredménytelenségeinek okait feltárva a siker, illetve a sikertelenség tényezőinek *általánosításával* rendszereztem a kiképzési rendszer, illetve az egyes elemek átalakításának általános elveit, törvényszerűségeit.

Tanulmányoztam és rendszereztem a releváns NATO és hazai szakirodalmat, a vonatkozó jogszabályokat, belső rendelkezéseket, a doktrinális és szabályozói rendszer, valamint a hadműveleti követelményrendszer dokumentumait. A rendszerezés során *összehasonlítottam* a kiképzés – azon belül a logisztikai kiképzés és felkészítés – tervezésével, végrehajtásával, felelőseivel, és ellenőrzésével kapcsolatos elveket valamint követelményeket, megvizsgáltam az elvek és a gyakorlati megvalósulás szinkronját, és az eltérések lehetséges okait. Konzultáltam a haderőnemi kiképzést irányító és végrehajtó személyekkel, összehasonlítottam és rendszerbe foglaltam a haderőnemi és a logisztikai kiképzés-felkészítés jellemzőit, közös pontjait és specifikumait. Az új doktrinális elveket figyelembe véve elemeztem és az új kiképzési rendszernek megfelelően szintetizáltam a kiképzés/logisztikai szakkiképzési-felkészítés fogalmi rendszerét. Az *empirikus analízis* segítségével összefoglaltam a logisztikai missziós kiképzési követelményeket, a műveleti kiképzés koncepciójának megfelelően kidolgoztam a végrehajtás folyamatát és rendszerét. A vizsgálat

folyamán felhasználtam a kontingens parancsnokok jelentéseit, *interjút készítettem* a békefenntartói és válságkezelői feladatot végrehajtó logisztikai törzstisztekkel és alegység parancsnokokkal. A logisztikai és logisztikai szakkiképzési területekre vonatkozó IKR jelentések, logisztikai helyzetjelentések, a visszacsatoló-értékelő rendszer megállapításainak és az MH ÖHP parancsnok éves értékelő és feladatszabó jelentéseinek feldolgozásával *elemeztem és értékeltem* a kiképzés – azon belül a logisztikai szakkiképzés-felkészítés – jelenlegi helyzetét, problémáit és a megoldásra irányuló javaslatokat.

Részt vettem az MH ÖHP alárendelt alakulatai átfogó parancsnoki, valamint szakellenőrzésein, a meghatározott mutatókkal *értékeltem és elemeztem* a logisztikai szakkiképzés-felkészítés helyzetét, felszámolási javaslatot készítettem a hiányosságok kiküszöbölésére. A 2010-ben végrehajtott ÖHP szintű logisztikai rendszergyakorlat (*kísérlet*) keretében alkalmam nyílt a fogyasztói logisztikai rendszer békétől eltérő működésének megfigyelésére, a gyakorlat kiképzési aspektusaiból eredő következtetések levonására és az azokból eredő feladatok meghatározására.

A haderónemi (logisztikai) képességfejlesztési terveknek és a HVK Kiképzési Csoportfőnökség által, a kiképzés új rendszere egyes elemei bevezetésére vonatkozó feladatok végrehajtására kiadott ütemtervnek megfelelően *analizáltam* a logisztikai kiképzési feladatokat, majd a feladatokat rendszerbe foglalva az *indukció* módszerével *szintetizáltam* azokat a haderónemi kiképzési feladatokkal.

MUNKAHIPOTÉZISEK

1. A kiképzés korszerűsítésére vonatkozó elgondolások csak akkor biztosíthatják a megfogalmazott célok sikerét, az egységes, a változó követelményeket és a specifikumokat rugalmasan lekövető kiképzési rendszer kialakítását, ha a vizsgálat komplex módon, a kiképzési rendszer haderónemi/szakcsapat és funkcionális tagozódású egészére kiterjed.
2. A logisztikai erők stratégiai, hadműveleti és csapat szintű szervezeteinek felépítése, működési rendje és feladatai olyan önálló alrendszer alkotnak, melynek működése és specifikumai megkövetelik a két haderónem melletti, önálló rendszerjellemzőkkel történő vizsgálatot.

3. A logisztikai csapatok specifikumainak figyelembe vételével történő vizsgálat ignorálása, és a logisztikai kiképzési alrendszer pusztán a kiképzés támogatására történő redukálása olyan kiképzési rendet alakíthat ki, ami csak részlegesen alkalmazható a logisztikai feladatokra történő eredményes felkészülésre, így nem biztosítja a kiképzés felülvizsgálatának deklarált célkitűzését és komplex jellegét, az összkövetelményi programokban leírt célok elérését.
4. A kiképzési rendszer differenciálásával, a logisztikai sajátosságok rendszerbe foglalásával, az azt meghatározó elvek, módszerek fogalmak és a logisztikai kiképzési követelmények meghatározásával az összefegyvernemi vezetés számára is értékesebb, hatékonyabban teljesítő logisztikai szakállományt kapunk.

AZ ÉRTEKEZÉS FELÉPÍTÉSE

Az értekezés első fejezetében a rendelkezésre álló dokumentumok segítségével, a haderő átalakítások tükrében elemzem és értékelem a kiképzési reformok – azon belül a logisztikai kiképzés/felkészítésre vonatkozó feladatok – végrehajtását a NATO csatlakozástól napjainkig.

A második fejezetben számba veszem a kiképzés különböző aspektusai relációjában meghatározott rendszereit, az elemek tartalmát, és jellemzőit. A rendszerszemlélet követelményeit szem előtt tartva, összhaderónemi környezetben elemzem a jelenlegi és elvárt felkészítési rendszer, valamint a rendszeralkotó elemek logisztikai aspektusainak tartalmát, jellemzőit, a fegyvernemi és logisztikai felkészítés viszonyát, kapcsolódási pontjait, a logisztikai felkészítés helyét és szerepét az MH felkészítési rendszerében. Számba veszem és megvizsgálom a logisztikai felkészítés összefegyvernemi környezetbe helyezett jelenleg fennálló problémáit, valamint azok – külföldi példákat is figyelembe vevő – megoldási lehetőségeit.

A harmadik fejezetben a logisztikai támogatási rendszer helyének, feladatrendszerének, állományának, struktúrájának, műveleti követelményeinek relációjában meghatározom a vizsgálat körét, bemutatom a logisztikai támogatási rendszer kiképzést meghatározó jellemzőit és a jellemzők hatásait a rendszeralkotásra.

A negyedik fejezetben a felkészítési alrendszerek szerint tagolva leírom és elemzem a logisztikai kiképzés alrendszerét, jellemzőit. Számba veszem és elemzem a logisztikai kiképzés specifikumait, és azok okait, a specifikumok hatásait a logisztikai felkészítési alrendszerre.

A KUTATÓMUNKÁM EREDMÉNYEINEK ÖSSZEGZÉSE

Az első fejezetben megállapítottam, hogy a kiképzés rendszerének megújítására vonatkozó törekvések – a haderőreformok egyik kiemelt célkitűzéseként – nem tudták kialakítani azt a megfogalmazott állapotot, ami a tervezett továbblépéshez megfelelő lett volna. Az elért eredmények ugyan biztosították az aktuális feladatrendszer végrehajtását, de sem a doktrinális, sem a haditechnikai, sem az infrastrukturális képességelem nem tudta a kiképzők és a kiképzettek által megkövetelt – és szellemi, morális valamint motivációs aspektusaikban adott – szintet elérni.

A bevezetőben felsorolt, a siker elérését gátló tényezőkön túl én két – a haderő működését kívülről meghatározó, ám alapvetően befolyásoló – fő tényezőre tudnám visszavezetni a célok elérésének korlátozott voltát:

- egyrészt a védelmi koncepciók – valamint az ezekkel kompetens műveleti és képességek-követelmények – gyakori változásának gyors és tervezetlen ütemére, ami a fejlesztési célok permanens újratervezését idézte elő;
- másrészt a védelmi költségvetés és a megfogalmazott követelmények szinkrontalanságára, ami a megtervezett és előírt feladatokhoz rendelt képességek-követelmények teljesítését tette lehetetlenné.

Az ütemezési problémák, a túl gyors, szinte minden területre jellemző koncepció és struktúraváltás képességhiányt okozott a kiképzés humán és szabályozói alrendszerében is. A párhuzamos feladat megoldási követelmények, a koncepciók végrehajtását lehetővé tévő körülmények irrelevanciája, a rendszerszemlélet gyakori hiánya és a hadikultúrák még mindig jelenlévő keveredett jellege az intézményi képzésben és a csapatképzésben is olyan körülményeket teremtett, melyek legfeljebb a „tűzoltásra” jók, de hosszú távon nem tudják a konszenzuson alapuló kiképzési reformok eredményét szavatolni.

A logisztikai kiképzési/felkészítési rendszer helye, szerepe, a hozzá kapcsolódó attitűd a különböző időszakokban – a szakkiképzés tartalmának vitathatatlan fejlődése mellett – tulajdonképpen változatlan maradt. Az MH kiképzési rendjét szabályozó intézkedések a haderő támogató szerveinek kiképzéséről alig ejtettek szót, a logisztikai kiképzés/felkészítés alrendszerét a fegyvernemi (haderónemi) kiképzési rendszer működésének támogatói funkciójával azonosították, és tartalmának (de rendjének is) kialakítását a szakkiképzés/felkészítés szakirányítói és haderónemi szervére/szervezetére bízták. A felelős logisztikai szervek és szervezetek ugyan biztosítani tudták a szakállomány olyan szintű kiképzettségét, ami elegendő volt a kiképzési és műveleti feladatok végrehajtásához, de a specifikumoknak megfelelő kiképzési rend, a fegyvernemi csapatok alkalmazásának megfelelő képesség-követelmények a logisztikai csapatokra vonatkozatható értelmezési nehézségei nem tudták kialakítani azt a szakkiképzési szabályozói rendszert, amiben a szakkiképzés/felkészítési alrendszer a fegyvernemi alrendszerekkel összefüggő, ám – jellegzetességeknek is megfelelő – önálló szegmenst határoztak meg.

A második fejezet következtetéseit összefoglalva megállapítható, hogy a felkészítés rendszerének korszerűsítése csak akkor lehet eredményes, ha a szervezés tudomány szerinti értelmezésnek megfelelően minden alrendszerét vizsgálat alá helyezzük.

A jelenlegi kiképzési rendszerértelmezés elveiben és kereteiben csak részben felel meg a fenti követelményeknek, sajátos és torzító sematizálással nem veszi figyelembe azokat a specifikumokat, melyek a Magyar Honvédség differenciált felépítéséből, a harcolók, harctámogatók, harctámogató-kiszolgálók alaprendeltetéséből és szervezeti felépítéséből, a rendszerkialakítást és az egységesítést megnehezítő „egy katonai szervezet-egy katonai képesség” strukturális állapotából következnek. Nem lehet a felkészítési rendszert – és az ezt meghatározó kiképzési rendet – pusztán a (szárazföldi) harcoló fegyvernemek kiképzési sajátosságaira sematizálni, főleg abban a haderőben, ahol a logisztikai felkészítés átszövi a felkészítési rendszer minden elemét, olyan sajátosságokkal rendelkezve, melyek értelmezhetetlenné teszik a fegyvernemi kiképzésben használt alapelvek, fogalmak egy részét. (Az összhaderónemi szemlélet leképeződése a kiképzési felülvizsgálatban a HVK Kiképzési Csoportfőnökség vezetésével a csoportfőnökségek felelőssége. A kijelölésre került munkacsoport csoportfőnökségi képviselői, és a munkafolyamatba bevont MH ÖHP fegyvernemi- és szakcsapat képviselők a harcolókkal szemben támasztott követelményekhez igazítva kötelesek a fegyvernemi és szakcsapat sajátosságok kohézióját megteremteni, ezért a

NATO elveknek megfelelően mindenképpen szükség lenne a fegyvernemi kiképzés sajátosságai mellett a logisztikai rendszeralkotó sajátosságok ismeretére és elfogadására.)

A logisztikai felkészítés a leírtaknak megfelelően az MH felkészítési rendszerének fontos, specifikumokkal rendelkező, integráns része. A katonai szervezetek hadrafoghatóságának olyan eleme, ami nem csak a kiképzés támogatását, hanem saját állománya – és bizonyos mértékig minden katona – valamint kötelékei specifikus felkészítését foglalja magába, az egyéntől a kötelékben lévő alegységeken és az egység szintű logisztikai szervezeteken keresztül, a szakmai felkészítés közép- és felső szintű irányítását végző logisztikai szervek és intézmények állományáig a harc sikeres megvívására alkalmas műveleti képesség kialakítása érdekében. Átfogja az egész katonai logisztikai rendszert, de egyes elemei túl is mutatnak azon, megjelenve a polgári védelmi felkészítésben, vagy Befogadó Nemzeti Támogatás feladataiban, szerepe így kettős: egyrészt az állomány harcász kötelékké történő összekovácsolása, másrészt a katonai logisztikai rendszer, és a komplex értelemben vett védelmi feladatokat ellátó polgári alrendszerek logisztikai elemeivel történő együttműködés képességének kialakítása.

Kijelenthető, hogy a logisztikai felkészítés a fegyvernemi funkcionális kiképzési elemekben történő integráltsága mellett olyan specifikumokkal rendelkezik, melyek önálló vizsgálatot követelnek meg mind a végrehajtási, mind a vezetési-irányítási alrendszerekben, ugyanakkor a központi logisztikai szervezetek a haderőnemi kiképzési alrendszerek mellett álló, azokhoz kapcsolódó, ám önálló rendszerjellemzőket produkáló kiképzési rendet határoznak meg.

Amennyiben a végső célt – a külföldi mintákhoz igazítva – az összhaderőnemi kiképzés követelményeinek teljesítésében tűzzük ki, a katonai szervezetek differenciált feladatstruktúra-specializált jellegéhez illeszkedő, a haderőnemi specifikumokat toleráló és az előre haladást szervező elemként priorizáló kiképzési rendszer tagoltsága ellenére is végrehajtható modellt kínálhat a csapatoknak. A tagoltságot, és specializált rendszerszemléletet a „harmadik haderőnem”, a logisztikai erők mindkét haderőnemet jellemző, ám önálló jellemzőkkel is rendelkező struktúrája is igényli

A harmadik fejezetben megállapítottam, hogy a katonai logisztikai rendszer a kiképzés szempontjából a haderőnemi alrendszerekhez hasonlóan összetett és hasonló súlyú, a specifikumokat számba vevő vizsgálati módszert határoznak meg, melynek okai:

- a katonai logisztikai rendszer szerteágazó, az egész haderőt behálózó tevékenységi dimenziója, a harcoló és harctámogató csapatokkal fennálló viszonya és a haderő komponensek melletti vertikális elhelyezkedése;
- a logisztikai rendszer műveleti feladatai és az ehhez kapcsolódó képességek követelmények;
- az ismeret követelmények egyik más fegyvernemnél, vagy szakcsapatnál sem tapasztalható differenciáltsága, a logisztikai szakbeosztások nagy száma és széles tevékenységi spektruma;
- a differenciáltságból és a központi logisztikai szervezetek struktúrájából, képesség követelményeiből, feladataiból eredő specifikumok.

A felsorolt tényezők nem igazolják a pusztán a haderőnemekbe integrált logisztikai alegységekre irányuló – redukáló – vizsgálatot, a központi logisztikai szervezetek kiképzést meghatározó – és új vizsgálati nézőpontot, valamint fogalmi egyeztetést kívánó – sajátosságainak ignorálását: az MH felkészítési rendszere logisztikai elemeinek önálló rendszervizsgálatát, működésének, meghatározó elveinek és követelményeinek, valamint kiképzési céljai eléréséhez szükséges módszerek leírását, meghatározását teszik szükségessé.

A negyedik fejezetben leírtak alapján kijelenthető, hogy a logisztikai szakkiképzési alrendszer – az MH felkészítési/kiképzési rendszerének integráns részeként – olyan jellemzőkkel rendelkezik, melyek a haderőnemei alrendszerekhez történő illeszthetőség elsődlegességével önálló alrendszert határoznak meg. Sajátosságainál fogva az olyan szervező elemek, mint az:

- ismeretek fegyvernemi, összefegyvernemi, haderőnemi differenciálása;
- az előrehaladó, éleslövészetben alapuló kötelék kiképzés;
- a vezetési szinteknek megfelelő szakági képességek;
- a harcolók kiképzésének értékelésére használt módszerek;
- a kiképzés tervezésének és körülményeinek a fegyvernemekre (harcolókra) jellemző aspektusai

csak részben, a specifikumokat figyelembe véve értelmezhetőek, ugyanakkor az állomány feladata, létszáma, kiképzésének sajátosságai és a kiképzésben betöltött szerepe megköveteli a kiképzésükre alkalmazható, speciális rendszeralkotó fogalmak és módszerek alkalmazását, a

logisztikai kiképzési/felkészítési alrendszer az MH kiképzési rendszerében betöltött szerepének megfelelő leírását, elemzését, és az ehhez kapcsolódó, rendszervizsgálati attitűdöt.

ÖSSZEGZETT KÖVETKEZTETÉSEK

Doktori értekezésemben vizsgálatom tárgyát egyrészt a Magyar Honvédség kiképzési rendszerébe integrálva, a többi alrendszerrel összefüggésben, másrészt differenciálva, az önállóságot meghatározó specifikumok szemszögéből elemeztem és foglaltam rendszerbe.

Az eddigi kiképzési felülvizsgálatok, reformok a kiképzést meghatározó egyéb alrendszerek – költségvetési, védelmi/hadműveleti – a prognosztizálttól eltérő változásai, a haderőfejlesztés és képességtervezés problémái, illetve a Magyar Honvédség strukturáltsága, és azok specifikumai folytán csak részeredményeket produkáltak. A haderő átszervezések permanens folyamatában a kiképzéssel foglalkozó kutatások háttérbe szorultak, a fogalmak, szabályzók egy része elavult, ugyanakkor a haderő alkalmazásában és szervezeti tagoltságában olyan változások következtek be, melyeket a kiképzési rendet szabályozó elvek, intézkedések, valamint a kiképzés végrehajtói alrendszere nem tudtak lekövetni.

Különösen igaz ez a logisztikai kiképzés sajátosságaira, rendszeralkotó elveire vonatkozó vizsgálatokra, melyeknek a logisztikai kiképzés helyének, szerepének téves – a kiképzés támogatására redukáló – felfogása tett éveken keresztül marginálissá. A kiképzési felülvizsgálatok feldolgozása során csak elvétve találkoztam a logisztikai támogatási rendszer kiképzését meghatározó sajátosságoknak is megfelelő eredménnyel, a logisztikai kiképzés helyének és szerepének összhaderőnemi környezetbe helyezett konkretizálásával.

Az, hogy a logisztikai kiképzés éveken keresztül biztosítani tudta a követelményeknek megfelelő szakállományt, a kiképzést irányító és végrehajtó szervek áldozatos munkájának köszönhető: ez az állapot azonban már nem felel meg a 2012-ben indult kiképzési felülvizsgálat célkitűzéseinek, és olyan rendszervizsgálatot, valamint rendszeralkotást kíván, ami által a logisztikai kiképzéssel foglalkozó szakemberek világos és értelmezhető elvek, módszerek és szabályzók szerint végezhetik munkájukat. Az MH Kiképzési Doktrína ugyan megadta azokat a kereteket, melyeken belül a logisztikai kiképzésre/felkészítésre vonatkozó vizsgálatok elvégezhetőek, de a doktrínát jellemző alapvetően fegyvernemi (és azon belül is a szárazföldi csapatokat prioritizáló) szemlélet a kiképzés fő sarokpontjait – kiképzési rend, kiképzési képesség-követelmények, kiképzési célok és szintek, kiképzést értékelő és

nyilvántartó alrendszerek – a logisztikai egységek és alegységek számára értelmezhetetlenné és a származtatható feladatokat részben végrehajthatatlanná tette.

Doktori értekezésem megírásával azt a célt tűztem ki magam elé, hogy a logisztikai szakkiképzési alrendszer az MH felkészítési rendszerébe helyezett leírásával és elemzésével, helyének, szerepének meghatározásával indokoltá tegyem annak önálló vizsgálati igényét, és az önállóságot meghatározó specifikumok leírásával bebizonyítsam a kiképzési rendszerre irányuló vizsgálat differenciált szemléletének szükségességét, illetve a differenciált szemlélet sikert meghatározó voltát. Mindezek mellett a logisztikai alrendszer funkcionális elemeinek elemzésével, és a rendszersajátosságok meghatározásával megteremtsem az alapot a kiképzési felülvizsgálat közép- és csapatszintű feladatainak elvégzéséhez, egyben meghatározom a felsőszintű szabályzáshoz szükséges elveket és vizsgálati szempontokat.

A megfogalmazott célkitűzéseket a harcászati, hadműveleti és stratégiai szinten végrehajtott kutatások, a hazai és külföldi források összehasonlító elemzése, a kiképzés felülvizsgálatára létrehozott munkacsoport munkaértekezletei által meghatározott kidolgozó munka eredményei, a csapatok jelentései és jelen, valamint eddig betöltött beosztásaim tapasztalatai alapján teljesítettnek tekintem.

ÚJ TUDOMÁNYOS EREDMÉNYEK

1. Több nézőpontból **rendszerbe foglaltam** és elemeztem a Magyar Honvédség kiképzési/felkészítési rendszerét. **Meghatároztam** a kiképzés/felkészítés – azon belül logisztikai szakkiképzés – helyét, szerepét a haderő feladatrendszerében. Elemeztem a kiképzési rendszer jelenlegi problémáit, azok okait, **a betartandó elvek és módszerek meghatározásával** javaslatokat tettem a problémák megszüntetésére.
2. A haderőnemek és a logisztika kiképzési alrendszereit elemezve **meghatároztam azokat a jellemzőket**, melyek specializáltságuknál fogva önálló, csak az adott haderőnemre és logisztikai komponensre jellemző fogalmakkal leírható és jellemezhető alrendszereket determinálnak, **bebizonyítottam** – az összhaderőnemi célokat szem előtt tartva – a rendszerleírás haderőnemi és logisztikai önállóságának jogosultságát.

3. A katonai kiképzést befolyásoló tényezőcsoportok keretében történeti áttekintéssel **elemeztem** a NATO csatlakozástól napjainkig tartó kiképzési reformok, illetve azok logisztikai vetületének körülményeit, tartalmát. **Rendszereztem** eredményeiket és a megfogalmazott célok elérése korlátozottságának okait, **az okok feltárásával egyben** ajánlást tettem a 2012-ben indult és jelenünkben is folyó újabb felülvizsgálat betartandó elveire, módszereire, átfogó, összhaderőnemi vizsgálati dimenziójára.
4. **Meghatároztam** a logisztikai szakkiképzési alrendszer jellemzőit, specifikumait, melyek figyelembe vételével **leírtam** a kiképzési felülvizsgálat egyik kiindulópontját jelentő, az egész logisztikai rendszerre és az egyéb szakcsapatokra is értelmezhető logisztikai kiképzési rendet, a szakkiképzés tervezésének, végrehajtásának, értékelésének, ellenőrzésének elveit és módszereit.

A KUTATÁSI EREDMÉNYEK GYAKORLATI FELHASZNÁLHATÓSÁGA

A kutatási eredmények szükségességét, azok gyakorlati hasznát a disszertáció indukáló tényezője, a Magyar Honvédség kiemelt feladatáknak előírt kiképzési felülvizsgálat ütemterv szerinti tartalma indokolja. A disszertáció keretében azon kérdésekre kerestem a tudományos igényű választ, melyek a már három éve, két üzemben is zajló vizsgálat munkafolyamata közben felmerültek, olyan értelmezési problémákat felvetve, melyek tisztázása nélkül nem lehet a HVKF által megszabott célkitűzéseket elérni. Az értekezésben leírtak ennek megfelelően alapját jelenthetik a további, a felkészítési rendszer stratégiai, hadműveleti és harcászati – valamint intézményi-oktatási – szintű elméleti és gyakorlati feladatainak:

- az MH szintű kiképzést szabályozó intézkedések és dokumentumok logisztikai részei leírásának,
- a szakkiképzési programok, nyilvántartási, ellenőrzési elvek, módszerek és dokumentumok meghatározásának és kidolgozásának,
- és a logisztikai kiképzés csapatszintű tervezési és szervezési rendje szabályozásának és a csapatkiképzés végrehajtásának.

PUBLIKÁCIÓS LISTA

1. Gondolatok a logisztikai tiszthelyettes és zászlósi képzés jövőbeni irányairól. – In. Seregszemle, 2009. VII. évf. 3. szám.

2. A MH logisztikai szakkiképzési rendszerének sajátosságai, különös tekintettel a csapat-szakkiképzésre, illetve a szakképzés MH ÖHP szintű feladataira. MH ÖHP tanulmány, Székesfehérvár, MH ÖHP, 2009.
3. Gyakorolt a logisztika. – In. Új Honvédségi Szemle, 2009. 63. évf. 6. szám.
4. Logisztikai szakkiképzés a MH Összhaderőnemi Parancsnokságon. – In. Új Honvédségi Szemle, 2009. 63. évf. 1. szám.
5. The Experiences of a pioneer logistic task in Afghanistan. – In. Hadtudományi Szemle, 2011. 4. évfolyam. 2. szám.
6. A műveleti területen végrehajtott logisztikai mentorálásra történő felkészítés befolyásoló tényezői. – In. Seregszemle, 2011. IX. évf. 1. szám.
7. Áttekintés a fogyasztói logisztikai rendszer hosszú távú (2012.-2021.) képességfejlesztési feladatairól. – In. Katonai logisztika online kiadás, 2011. 19. évf. 1. szám.
8. A logisztikai támogatás követelményei az összhaderőnemi műveletek vonatkozásában. – In. Seregszemle, 2012. X. évfolyam, különszám, (Tudományos konferencia saját, magyar nyelvű előadásának írásos változata).
9. Képességfejlesztés többnemzeti keretek között: Safety Fuel 2012 nemzetközi üzemanyag-szaktechnikai gyakorlat. – In. Új Honvédségi Szemle, 2013. 141. évf. 1. szám.
10. A logisztikai tisztek oktatási képzési-kiképzési -felkészítési rendszere a követelmények differenciálódásának függvényében. – In. Katonai Logisztika online kiadás, 2011. 20. évf. 2. szám.
11. A missziós logisztikai szakkiképzés jellemzői és követelményei. – In. Katonai Logisztika online kiadás, 2012. 20. évf. 2. szám.
12. A rendszerszemléletű csapatkiképzés logisztikai specifikumai az MH Kiképzési Doktrína tükrében. – In. Katonai Logisztika online kiadás, 2012. 20. évf. 3. szám.
13. Összefoglaló „A katonai logisztika időszerű kérdései - A haderő és képességfejlesztés irányai és lehetőségei” tárgyú logisztikai tudományos szakmai konferenciáról. – In. Katonai Logisztika online kiadás, 2012. 20. évf. 3. szám.
14. Ciklikus, előrehaladó, vagy mindkettő? Ajánlások az MH új kiképzési rendjére. – In. Seregszemle, 2013. XI. évf. 2. szám.

SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ

1992-ben végzett a Bólyai János Katonai Műszaki Főiskola katonai üzemgazdász szak, élelmezési ellátás ágazatán, kitüntetéses oklevéllel, főhadnagyként.

Első szolgálati helyén, az MH 11. Duna Légvédelmi Rakétadandárnál gazdálkodási főtiszt beosztást töltött be a dandár hadtápfőnökségén, megbízás alapján laktanya élelmezésszolgálat főnöki feladatokat végezve.

1994-1996-ig a Magyar Honvédségben akkor felálló humán terület felé mozdulva a dandár humán alosztályának lett a szervező tisztje, majd humán főtisztje.

A beosztáshoz kapcsolódó követelmények teljesítése érdekében 1994 és 1997 között elvégezte az ELTE Szociálpolitikai Intézet Szociálpolitikai szakát, és okl. szociálpolitikus diplomát szerzett.

1997-ben Veszprémbe, a MH 2. Repülő és Légvédelmi Hadtestparancsnokság kiképzési főnökségére került, kiképzéstechnikai szakanyagellátó főtisztként.

1999-2002 között a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen az általános kiképzési szakterületnek leginkább megfeleltethető Haderőszerkezési és hadkiegészítési szakirányon szerzett diplomát, kiváló minősítéssel.

2001-ben az átszervezések következtében beosztása megszűnt, ezzel egyidőben a MH Légierő Vezérkar logisztikai ágazati főnökségek tervező részlegében koordinációs főtiszt lett kinevezve.

2002-ben a MH Légierő Parancsnokság Logisztikai Főnökségére került, művelettervező főtiszt beosztásba.

A MH Légierő Parancsnokság megszűnésével, és az MH Összhaderőnemi Parancsnokság létrejöttével 2007-ben Székesfehérvárra helyezték, az MH ÖHP Logisztikai Főnökségének – majd 2013-tól Logisztikai Műveleti Főnökség – szakkiképzési blokkjába, ahol azóta kiemelt szakkiképzési főtisztként szolgál.

2010. márciusától – 2010 szeptemberéig az Afganisztánban látott el missziós beosztást, az MH Logisztikai Mentorcsoport-1. váltás parancsnokaként.

Nyelvtanfolyamok, szaktanfolyamok:

1993-ban katonai szakanyaggal bővített felsőfokú, „C” típusú német nyelvvizsgát tett a ZMKA-n.

2004-ben angol nyelvből középfokú „C” és STANAG 2.2.2.2., majd 2008-ban 2.3.2.3. szintű nyelvvizsgát tett a ZMNE-n.

2012-ben a Nemzeti Közszerológati Egyetemen elvégezte a HVK Hadműveleti Csoportfőnökség szervezésében megtartott COPD művelettervezői tanfolyamot.

Tudományos tevékenység és eredmények

2002. évi ZMNE intézményi tudományos diákköri konferencia, védelmi igazgatás, katonai vezetés tagozat I. díját és különdíját kapta meg.

2010-ben a Magyar Hadtudományi Társaság Védelemigazgatási és Logisztikai szakosztályának elnökségi tagja lett.

Székesfehérvár, 2013. november 05.

Sári Gábor alezredes